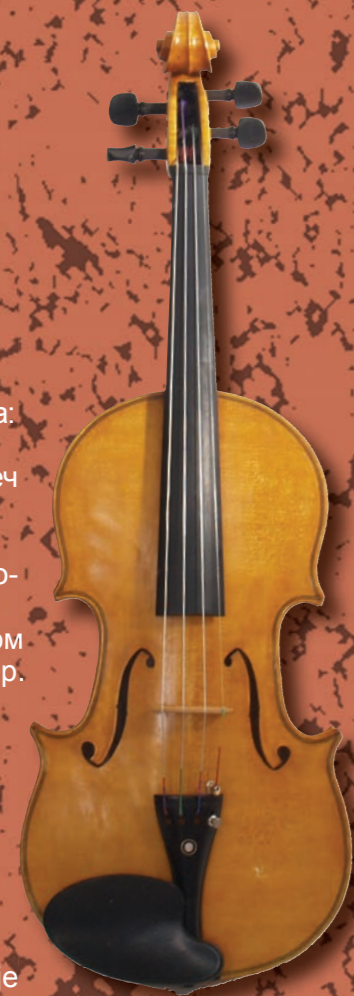
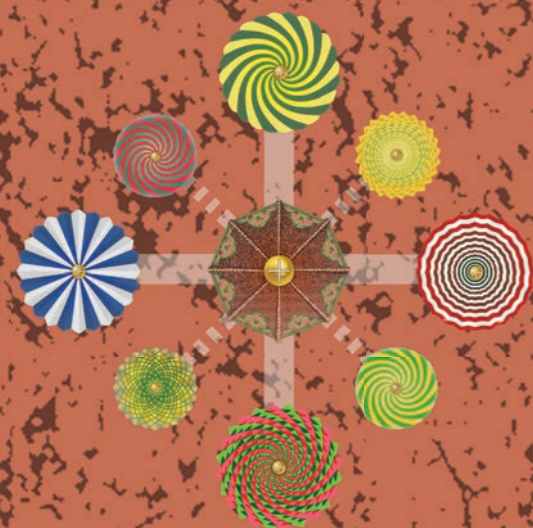

ALNTAMA ANLAT

Словени су највећи етнос у Европи, али се не зна:

1. за историју Словена до VI века,
2. шта је значила, и од чега је настала реч Словени,
3. да ли су пре VI века живели:
 - ❖ на северу, одакле су се тада, наводно, преселили на југ, или
 - ❖ на Подунављу, одакле су се, по истом учењу, у VI веку преселили на север.

НУЛЕ и цифара није било до VI века, када су их наводно донели Арапи, који су освојили Блиски исток и започели освајање Европе, иако Арапи тврде да «арапске» цифре нису њихове.

Да ли између ове две групе чињеница и непознаница постоји узајамна зависност?

Ова «једначина са више непознатих» није могла да се реши, пре него што је, у књизи «КолоВени (СлоВени) и непрекидност културе и права», одгонетнуто древно значење речи Словени. А то је помогло да се реши «једначина са три непознате» о настанку виолине, што је један од доказа о узајамности наведених група непознаница.

EPYH ANLAT

Азбучна МАТЕМАТИКА ВИНЧЕ

Азбучна МАТЕМАТИКА ВИНЧЕ

Божидар Трифунов МИТРОВИЋ
доктор правних наука

Мајка (маћ) свих наука је математика, а не философија, како неки погрешно уче.

Посмртно откривена истраживања Милоша Митровића, дипломца Факултета нумеричке математике и кибернетике Московског државног универзитета «М. В. Ломоносова» показују да је темељ математике била НУЛА (0→0) која у време Лепенског Вира и Винче није била «ништа», већ је била поимање Аз/𐎠 (првоизворника – Сунца 0), као вечног васкрса Кола древних КолоВена, због чега се делила на три божанска, равнострана крста ✱ (крст Сунца, крст Земље и крст ноћног Сунца/Месеца), из чега је настао часоВеник/часоВник, најраспрострањенији храм на свету, који због тога има:

- ✓ 12 цифара,
- ✓ између сваке од којих је пет папиларних кругова – тачака прстију човечје руке, као израза идентичности космичког и божанско-људског, услед чега тај вечни коло-Врат/S/Зело/Zero има и
- ✓ 60 минута.

Ово поимање је из Винче преузето и у математици Месопотамије/Међуречја.

EPYH ANLAT

450 ГОДИНА ПОКРОВСКОГ САБОРНОГ ХРАМА

Предавања
Божидара Митровића, доктора правних наука

450 ГОДИНА ПОКРОВСКОГ САБОРНОГ ХРАМА И АЗБУЧНА МАТЕМАТИКА ВИНЧЕ

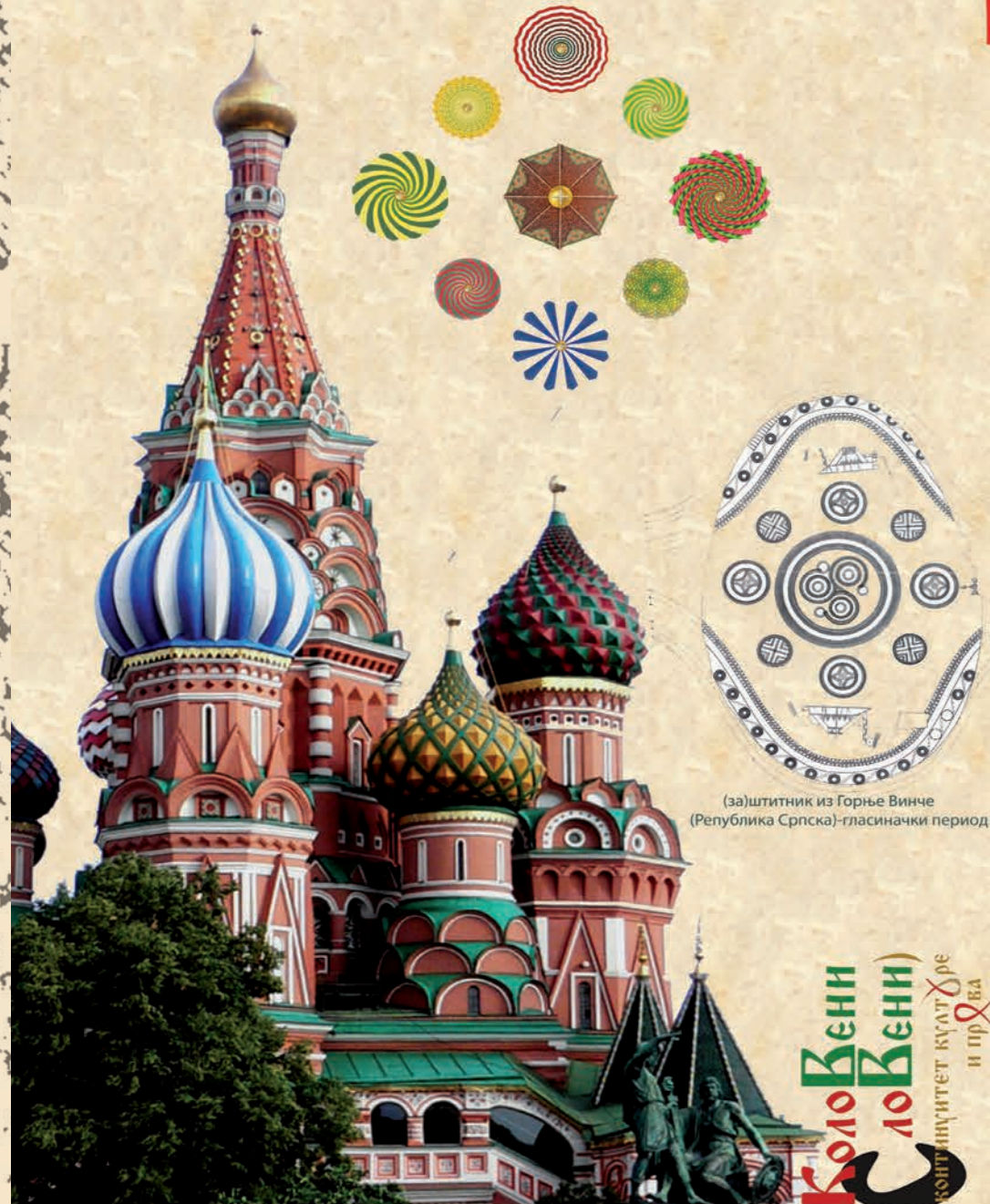
Нови Сад, Гимназија Ј. Ј. Змај, ПЕТАК 25. новембар 2011. у 17 часова
Калуђерица, ОШ Милоје Васић, СРЕДА 30. новембар 2011. у 13:30 часова
Винча, ОШ Никола Тесла, СРЕДА 30. новембар 2011. у 17:30 часова
Гроцка, Свечана сала општине Гроцка, ЧЕТВРТАК 01. децембар 2011. у 16 часова
Београд, ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ, амф. IV, ПЕТАК 02. децембар 2011. у 19 часова
Н. Београд, МЕГАТРЕНД, Гоце Делчева 8, УТОРАК 06.12. 2011. у 12.30 часова
Београд, МАШИНСКИ ФАКУЛТЕТ, УТОРАК 06. децембар 2011. у 19 часова

Ана Јакшић, унука Великог војводе Јакше (мајка Јелене Глинске, која се 1526. г. удала за Великог кнеза Василија III и родила му сина Ивана, у име којег је владала од 1533. до 1538. године, и сина Јурија), била је једна од најутицајнијих српкиња свих времена у историји српске дијаспоре, јер је после смрти Ђерке Јелене, 1538. године, преузела васпитавање свог унука Ивана IV Великог/Grosse – Грозног кнеза и потоњег првог цара целе Русије, до његовог пунолетства, 1547. године и свог упокојења, 1554. године.

Организатори:

- Регионална друштвена организација «Обједињење Срба», Москва
- «Сербское землячество», Москва
- Удружење за очување и неговање винчанске културе «Неолит»
- Друштвена организација за заштиту азбуке «Ђирилица»
- Руски центар при (Православној) Гимназији «Јован Јовановић Змај»
- «Коловенија», Београд.

РЕГИОНАЛНА ДРУШТВЕНА ОРГАНИЗАЦИЈА
ОБЈЕДИЊЕЊЕ СРБА

(заштитник из Горње Винче
(Република Српска)-глиначки период

КОЛО ВЕНИ
ЛО ВЕНИ
и континуитет културе
и проџба

Саборни храм покрва на Рву (1555/1561 – 2011)

КолоКольназвоник (1505.-1508.)
Ивана (III 1440-1505) Великог

АЗБУЧНА МАТЕМАТИКА ВИНЧЕ

450 ЛЕТ ПОКРОВСКОМУ СОБОРНОМУ ХРАМУ

БОЖИДАР МИТРОВИЧ
доктор юридических наука

450 ЛЕТ ПОКРОВСКОМУ СОБОРНОМУ ХРАМУ И АЗБУЧНА МАТЕМАТИКА КУЛТУРЫ ВИНЧА

ВТОРНИК, 20.12.2011 у 14⁰⁰, МОСКОВСКАЯ ФИНАНСОВО-ЮРИДИЧЕСКАЯ АКАДЕМИЈА, ЛЕКЦИЈА

МАТЬ ВСЕХ НАУК - МАТЕМАТИКА, а не философија, как неке омије ошбојно учат. Недавнее откриће иследования Милоша Митровича, выпускника Факультета вычислительной математики и кибернетики Московского государственного Университета имени М.В. Ломоносова показывают, что фундаментом математики являлся **НОЛЬ** (0), которая во время Лепенского Вира и Винчи не была "ничто", ибо ноль понимали как **Аз/А** (первоисточник - Солнце), как вечный воскрес Коло древних **колоВен/славян**, из-за чего разделяли на три, божественных, равносторонних креста (крест Солнца, крест Земли и крест ночного Солнца/Месяца) от чего произошел часоВеник/часовник, самый распространенный храм в мире, который по этой причине имеет:

- 12 цифр
- между каждой из которых - пять папиллярных узоров в виде кругов - точек пальцев человеческой руки, как выражение идентичности космического и божественно-человеческого, вследствие чего тот вечный **колоВрат/5/Зело/Zero** имеет и
- 60 минут, что:

- из Винчи перенято в математику Месопотамии/Междуречья,
- Гай Юлий Цезарь не успел уничтожить в гористой и лесной "TransAlpinskij Galii", поэтому до сегодняшних дней сохранено в столице часов/часовеника
- Швейцария, которая в древние времена являлась частью Винчанской культуры, поэтому по той причине называлась КолоВения (латынизировано HelVetija) или РасСия/Рация/Россия (латынизировано Ruthenia).

Поэтому на первых башенных азбучных часах, которые в 1404 году в Москве воздиг сербский мастер Лазар Хилендарац, Азбучный знак **А**, то есть **Аз**, **находился** на месте цифры **0**, а не на месте цифры **1**, как его под влиянием латинских обманов обновили советские реставраторы (в Суздале и Москве на улице Полянка), которые не понимали православную веру и как следствие этого - ни веру древних **колоВен/славян**, где **ВЕРА** являлась системой знаний (**ведать** - **знать** РА: род Аз/первобытный) цивилизации Винчи, истинное название которой было - РасСия/Россия или **КолоВения**.

ОРГАНИЗАТОРЫ:

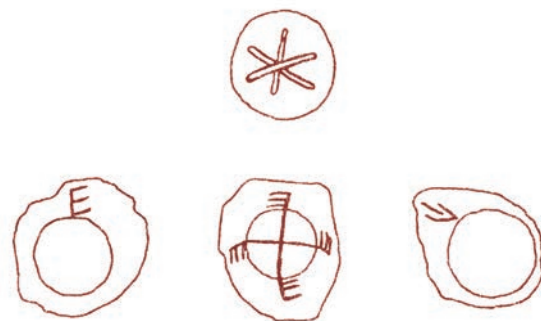
- Региональная общественная организация "Объединение Сербов", Москва,
- "Сербское землячество", Москва
- Общественная организация "Винча - неолит"
- Общественная организация по защите азбуки "КИРИЛИЦА", Белград
- "КолоВения", Белград

РЕГИОНАЛЬНАЯ ОБЩЕСТВЕННАЯ ОРГАНИЗАЦИЈА
ОБЪЕДИНЕНИЕ СЕРБОВ

Собор Покрова Божией Матери, что на Рву (1555/1561-2011)

АЗБУЧНАЯ МАТЕМАТИКА ВИНЧИ

*РАЗУМ
(РодаПрвобитног веРа/знањеРода):*

Све је Коло

РЕГИОНАЛНА ДРУШТВЕНА ОРГАНИЗАЦИЈА
ОБЈЕДИЊЕЊЕ СРБА

СЕРБСКОЕ ЗЕМЉАЧЕСТВО

Удружење за очување и неговање винчанске културе ВИНЧАНСКИ НЕОЛИТ
Удружење Милутин Миланковић
Друштвена организација за заштиту азбуке ЋИРИЛИЦА

УНИРЕКС

На предњој страни корица књиге:

- ❖ Розета са храма Христовог **Вазнесења** у манастиру Жича (тајна сакривена свима пред очима)
- ❖ ТАЈНА СИФРЕ/СИФРЕ (један од назива нуле/цифре)

На преклопу прве странице корица:

- ❖ Розета на зиду храма Христовог **Вазнесења** у манастиру Жича

На задњој страни корица:

- ❖ Идол из Кличевца (реплика) – дуално божанство древних СлоВена/КолоВена, на основу чије структуре сам открио тајну настанка виолине
- ❖ ТАЈНА АМАТИЈА (првог виолинера из Кремоне)
- ❖ ТАЈНА НУЛЕ

На преклопу задње странице корица:

- ❖ Слика виолине Јосипа де Ширака/Josip de Chirac, коју сам предао Московској државној конзерваторији П. И. Чајковског, како би поклонила оном ко својим талентом може промовисати открића настанка виолине и порекла руске/српскеродоВерне државности
- ❖ Основа Покровског саборног храма на преКрасном тргу, као мост разумевања архитектурног облика Русије, Тајне руског храма и одгонетања порекла и првобитног смисла НУЛЕ,

Форзац 1 – 2

- ❖ Плакат о предавањима у Србији поводом 450 година Покровског саборног храма Мајке Божје

Форзац 3 – 4

- ❖ Плакат о предавању у Москви поводом 450 година Покровског саборног храма Мајке Божје

Божидар Трифунов МИТРОВИЋ
доктор правних наука

Азбучна математика Винче

Све је Коло

КолоВенија
Београд - Москва

УДК 001.5+001.98+003.349"-00/+06"+51(091)+780.614.332(091)
ББК 60.033.145+63.3(0)-7+63.521(=41)+72.3

Божидар Трифунов МИТРОВИЋ,
М 67 «**АзБучна математика Винче**», «КолоВенија», Београд, 2012, — 180 стр. (историја математике и музике/хармоније као дела историје математике: непрекидност културе и математичког знања као дела културе човечанства)

Математика је природна наука али истовремено и друштвена појава чија се историја у овом раду посматра мултидисциплинарно.

Аналитички су изнети докази да је математика због своје прецизности и своје полазне везе са астрономијом у великом делу историје човечанства била потискивана, игнорисана и забрањивана а њени познаваоци прогањани. Изнети су докази да је трагедија тих прогона имала размере **геноцида** због тога што је математика настала из најстаријег на свету мировозрења (погледа на свет, поимања света) КолоВена/СлоВена «**Све је Коло**» (схватање васкрсне снаге узајамног јединства кретања Мајке Земље око свога чеда Сунца) што је била вера, односно **скуп знања, колективно знање** – веде (од глагола **ведать – знати**) рода првобитног или скраћено речено **РАЗУМ**.

Књига садржи и поглавље у коме се, поред реконструкције историје математике, реконструишу и знања о настанку виолине, што не излази из разматрања историје математике, јер је и код Грка и код Арапа математика обухватала и знање о музици/хармонији, а судбина Венета/СлоВена (који су од јужнословенског музичког инструмента *фидељ* направили *виолину*, очувавши у њој дуално поимање света као кола), истоветана је са судбином математике.

Битно поглавље овог мултидисциплинарног рада је систематизација о **Рату појмова**, који се хиљадама година водио и води против РАС (РАз – рода првобитног) односно РАц-а, како су Србе звали у Вени/Бечу, Будиму и Пешти све до револуције 1848., када су преко Јосипа Рајачића, патријарха српског, «убедили» Србе да је то погрдан назив за њих, иако је то била ознака прапочетка, односно **рода Кола** (како је остало забележено и на Првом торањском АзБучном часоВ(е)нику у Русији, који 1404. године подиже у Москви Лазар Хиландарац) као вечног васкрса. Из тог идеографског знака Кола северног и јужног повратника – S/dЗело настала је и Сифра, а затим цифра односно нула/Серифа али и реч СорВен од ког је изведено СорБен/даље СрБин, да би се сатро траг најстаријег схватања вечног Васкрса.

Ова књига носи знаке Зоре и обнове тих древних знања о култури и математици, као делу културе човечанства и непрекидности развоја културе, како је приказано у књизи «КолоВени (СлоВени) и непрекидност културе и права».

Не морате бити математичар већ архитекта, лекар, научник, или једноставно родољуб, или човек који поштује науку – да би Вам ова књига била занимљива и корисна.

Садржај

бр. стр.

Предговор проф. др Милана Божића (Када су математика и филозофија «Све је Коло» били једно)	12
Увод	15
О пореклу нуле и цифара	23
Тајна порука Аматија	107
Терминолошки рат против Рас-а/Рац-а/Руса (рода првобитног)	125
✓ Табеларни преглед промена термина	157
✓ Закључак	166
✓ О старости Калужке шуме (Москве и Београда)	171
✓ Два аргумента у одбрану Ватикана	174
Разјашњење (реплике) Зерцала	178

Не плачи уцвељена мајко!

Браћо и сестре! Драга Српска браћо!

Данас се опраштамо од нашег изврсног студента, од нашег друга, нашег брата.

Кратак је испао његов овоземаљски живот, отишао је од нас у пределе вечне, горње.

Ниједног минута не сумњам у то да Милош стоји здесна Богу, ниједног минута не сумњам да је убројан у праведнике, ни на минут не сумњам да се он већ моли за све нас, посебно за мајку, оца, брата, баку и деду.

Милошеве најближе нико неће умирити, туга и жалост су заувек испунили њихова срца. И само ће их тихо, тихо, полако осветљавати и посвећивати молитва. Срца нам се цепају од бола, од саосећања и патње. Сви смо буквално занемели сазнавши за тај страшни губитак.

Нисмо одмах схватили шта се то десило. И када смо појмили реалност, некакав нас је ужас обузео.

Тешко је опраштати се од пријатеља, најближих, када од нас одлазе заувек, болно нам се стеже срце јер схватамо да је то последњи поглед, последњи...

Не плачи уцвељена мајко! Та твога сина је примио Св. Сава, отишао је косовским јунацима, са кнезом Лазаром је. Свакако се сећаш какву је судбину одабрао Лазар.

Одабрао је Царство Небеско, борио се за крст часни и слободу златну.

Изгледа да су се данас на нас, Русе и Србе, окомиле све силе мрака. Морамо бити заједно, морамо бранити једни друге, не смемо се предавати, не смемо се повлачити. Не смемо одустати од своје словенске ствари, иста нам је судбина, браћо. Не можемо дозволити да неко угаси нашу словенску светлост.

Једног јунака морају заменити стотине, хиљаде њих.

Сада нас све чешће повезују трагични догађаји, патимо заједно, али бисмо желели да нас повеже радост, срећа.

Наша судбина није једноставна, историјско битисање наших народа чешће је трагично, али у свему што је у нашем свету, било да је реч о људској или народној судбини, у свему је Промисао Божји.

Често је тешко схватити Бога, нису нам знане Вишње Помисли. Овде се можемо, сетивши се уистину јуначке смерности наших предака, само помирити с Вољом Свевишњег.

Поштујмо ту Вољу, браћо и сестре.

Нека у свима нама пребива благодат Божја и нека нас Господ не напусти.

Не плачи уцвељена мајко! Та твога сина је примио Св. Сава, отишао је косовским јунацима, са кнезом Лазаром је.

Спавај мирно, друже наш и брате. Спавај, нико више неће реметити твој спокој. Сада си пред лицем Вечности. Ми знамо да те је примио Господ са Својим праведницима.

Збогом, Милоше. Нећемо те заборавити...

Москва, 10. јун 2006.

Наталија Маслењикова,
професор Московског државног универзитета
«Михаил Василјевић Ломоносов»

*Књигу посвећујем моме сину, дипломцу Факултета нумеричке математике и кибернетике
Московског државног универзитета «М. В. Ломоносов»*

Милошу Митровићу
(11. 1. 1983, Београд – 7. 6. 2006, Москва)

Божидар Митровић

Када су математика и филозофија «Све је Коло» били једно

Пред (научном) јавношћу је интересантан поглед на настанак и историју математике. Многобројна су решења како су графички настале цифре које данас називамо арапске и римске. Овај рад је много дубљи јер даје не само могуће решење како су графички настале арапске и римске цифре већ и механизам како су људи дошли на идеју бележења цифрама, и посебно зашто је наш математички систем цикличан.

У раду је указано на генијалну једноставност везе филозофског, верског и филолошког у оној фази када је настала реч култура и сама култура. У том генијално једноставном одређивању **цикличности** промена у природи било је места и за настанак математике. По аутору бележење цикличности у природи је филозофска основа јединства дванаестоцифреног и десетоцифреног цикличног математичког система којим се данас користимо.

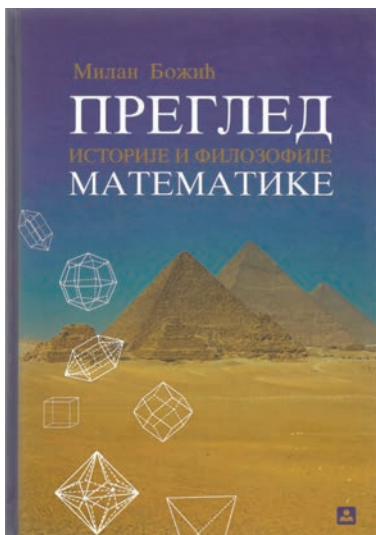
У науци о историји математике сматра се да су само математика Месопотамије и математика Египта утицале на грчку математику.

Али многи научници су покушавали безуспешно да одговоре зашто су у математици Месопотамије «божански бројеви» били, 3, 4, 5, 12, 60.

У задужбини Илије М. Коларца, која је позната као Коларчев народни универзитет (који је започео своју делатност 1932. године са задатком «да подиже ниво општих и специјализованих научних сазнања **публике** и задовољава њену **радозналост**; да подстиче одговорност друштва за систематски рад на ширењу знања и неговању обележја сопственог културног идентитета и идентитета других народа») на предавању «Математика Месопотамије» из циклуса «Историја математике» цитирао сам низ научника од Теона Александријског, познатих астронома до Moritza Cantora и других који су покушали да одгонетну наведену научну загонетку.

Подстакнут тим предавањем Митровић у овом раду даје ново, оригинално тумачење зашто су у математици Месопотамије «божански бројеви» били, 3, 4, 5, 12, 60. Његово тумачење је засновано, пре свега, на новом схватању непрекидности развоја културе, у овом случају математике као дела људске културе. Он је за решење ове математичке загонетке искористио систематизовано, слободно се може рећи енциклопедијско знање о култури Лепенског Вира и Винче, већ објављено у његовом, и по обиму и по садржају, импресивном раду «КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права».

▼ «Праисторија математике припада антропологији. Историја математике почиње записивањем математичких знања, упоредо са настанком писма.» (Проф. Милан Божић: «Преглед историје и филозофије математике», Завод за уџбенике, Београд, стр.8)

Предност новог тумачења је у генијалној једноставности којом су овладали људи Лепенског Вира и Винче у сагледавању годишње цикличности кретања у природи. Велики научни искорак у овом раду је управо једноставно и логично повезивање знања, знатно раније, културе Винче са културом и математиком Месопотамије.

Позитивно оцењујем значај који је у раду аутор посветио научном проблему «порекла божанских цифара Месопотамије» као мосту разумевања старијих извора математичког знања и филозофије, као нераскидиво везане за математику. Пажњу и похвалу заслужује и литература западних и источних научника које је аутор цитирао, пре свега преко руских превода и оригинала, што показује колико се пажње показује у Русији историји математике. Мултидисциплинарност истраживања, разматрања и метода је и на овом примеру показала своје предности. Но све те похвале овом раду не значе да ће, или не барем да ће одмах, ово тумачење постати општеприхваћено, тим пре што аутор није математичар.

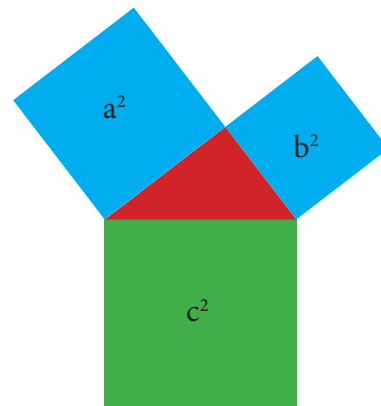
Али наука није догма или забран, па нико не може рећи да је ово ново тумачење мање научно од других која су до сада дата.

Аутор износи низ доказа да је најстарија вера и филозофија, па и математика, културе Лепенског Вира и Винче, била заснована на идеји разума: «Све је Коло», као систематизованом знању рода (словенског) што је и створило циклични, десетоцифрени систем, врло изражен у анатомији човека, који је по Митровићу, апсолутно идентичан са дванаестоцифреним па и шездесетоцифреним математичким системом, управо због тога што су Винчанци посматрали себе као нераскидиви део цикличности природе и небеског кретања.

Овом новом тумачењу предстоји трновит пут док не постане опште прихваћено, не само зато што је својеврсна парадигма која се дотиче кључних питања историје математике, већ и зато што врло критички и крајње конкретно осуђује прогоне којима је математика, па и наука уопште, била неоспорно изложена и у далекој историји и у недавној прошлости.

Истраживачима који се буду позивали на ово тумачење или прихватили као основу својих истраживања желео бих да скренем пажњу да аутор није математичар, па то даје могућност за продубљивање мултидисциплинарних истраживања у изучавању историје математике. Истовремено то даје математичарима могућност не само да допуне ове закључке са позиције математичке науке већ и да оспоре неке изнете закључке, што не мора да значи оспоравање кључних ствари изнетих у раду, који су, већ се сада може рећи, значајни за историју математике и филозофије.

▼ «Како је од прилично примитивне практичне математике (Грка) настала грчка теоријска математика, која спада у главне темеље наше цивилизације?» (Милан Божић «Преглед историје и филозофије математике», Завод за уџбенике, Београд, 2010., стр. 59)

Овај рад је тако пример да је Коларчев универзитет не само народни, као простор популаризације науке, већ истинска трибина за размену научних проблема и открића, и полазиште за мултидисциплинарна истраживања, која су темељ савремене науке у свету, чему наши факултети нису «превише склони», како због сопствене самодовољности сваког од њих, тако и због малих друштвених издвајања за мултидисциплинарна истраживања.

Нека овај рад буде повод не само за нова мултидисциплинарна истраживања, којима ће се придружити историчари математике, него и основ за примену научних открића, могуће, пре свега, у туризму, али и у сфери презентације српске и словенске културе у свету.

Милан Божић, доктор математичких наука
професор Математичког факултета
Универзитета у Београду

▼ *«Логика је наука чији је предмет истраживање исправности потпуних сведочанстава – доказа. Пут од полазног исказа (премисе) ка изведеном исказу (закључак), правилности које се на њему користе и њихово утврђивање јесу основни садржаји логике»* (Милан Божић, Слободан Вујић: «Математичка логика са елементима опште логике», Pythagoras, Завод за уџбенике, Београд, 2011., стр. 59)

Увод